

Nr 41

Av herr **Darlin m. fl.**, om höjning i visst fall av värdeminsk-
ningsavdraget för byggnad.

(Lika lydande med motion nr 28 i Första kammaren)

I motionerna I: 14 och II: 22 till föregående års riksdag hemställdes om en skyndsamt utredning angående beskattningsreglerna i fråga om värde-
minskingsavdrag å byggnader som ingår i rörelse, i syfte att större värde-
minskingsavdrag skulle få göras under de första åren efter uppförandet.

I motionerna hävdades på erfarenhetsmässig grund att, liksom i fråga om maskiner och andra kapitalvaror, också byggnader utsätts för en större värdeminskning de första åren de är i bruk. Vidare anfördes: »När den erfarenheten fått vara vägledande för reglerna om räkningsenliga avskrivningar i fråga om maskiner bör samma förfarande få bli gällande även när det gäller byggnader. För i första hand nyföretagsamheten är det av stor betydelse att så snabbt som möjligt kunna skriva av en väsentlig del av byggnadernas värde för att därigenom kunna skapa kapital till konsolidering och utbyggnad av företaget. Deras möjligheter att konkurrera med redan inarbetade och konsoliderade företag torde många gånger vara beroende av dylika avskrivningar under de fem första åren. För en politik som vill satsa på nyföretagsamhet, expansion och ökat välbefinnande genom ökad produktion är därför gynnsammare avskrivningsregler väl motiverade. Därtill kommer att en reform i den riktningen kan ses som en beredskapsåtgärd mot sysselsättningsstörningar, emedan den stärker företagets ställning i en konjunkturavmattning.»

Bevillningsutskottet biföll i sitt utlåtande nr 36 de yrkanden som framställdes i bland annat de berörda motionerna och framhöll bland annat följande: »Enligt utskottets mening är det av största betydelse, att beskattningsreglerna utformas på ett sådant sätt, att de främjar produktionsutvecklingen och underlättar möjligheterna till en från olika synpunkter önskvärd konsolidering av företagen. Utan tvekan kommer det förestående ekonomiska samarbetet i Europa att kräva ökad konkurrensförmåga av de svenska företagen. Mot bakgrunden härav är det angeläget, att beskattningsreglerna i största möjliga utsträckning utformas så att de stärker de svenska företagens konkurrenskraft.» Riksdagen biföll emellertid en till utskottets utlåtande fogad reservation, i vilken det visserligen ifrågasattes om skäl förelåg att ha olika inkomstbegrepp då det gäller ersättning för försälda

maskiner och andra inventarier och ersättning för försåld byggnad i rörelse, men där det ansågs att frågan icke borde aktualiseras i förevarande sammanhang. En följd av riksdagens ställningstagande är att avskrivningsreglerna å byggnad som ingår i rörelse fortfarande kommer att vara betydligt ogynnsammare i Sverige än i bland annat våra nordiska grannländer.

Vi finner de motiveringar för ett liberalare avskrivningssystem som anfördes i motionerna samt i bevillningsutskottets utlåtande nr 36 fortfarande vara riktiga. Det finns anledning att understryka behovet av att våra beskattningsregler i bland annat detta avseende utformas med hänsynstagande till den alltmer hårdnande konkurrens för vårt näringsliv som blivit en följd av de europeiska frihandelsområdena. I våra nordiska grannländer har praktiska åtgärder på beskattningsområdet i här berört avseende redan vidtagits. Även i Holland har näringspolitiken utformats för att underlätta nybildning av företag, och svenska företagare som där startar företag erbjuds exempelvis möjligheter att få skriva av byggnadens hela värde på 3 år.

Visserligen kan anföras att de vidgade möjligheter för avsättning till investeringsfond som beslutats utgör ett komplement till avskrivningsreglerna, men de får effekt endast inom ett relativt begränsat område dels därför att de hänför sig till enbart aktiebolag och ekonomiska föreningar, dels för att de är relevanta endast i de fall då det är fråga om relativt långsiktiga investeringar. Den mindre företagsamheten ställs följaktligen i regel utanför, och det är dessa företag som drabbas hårdast av den ökade konkurrensen. De nya reglerna för investeringsfonder bör sålunda enligt vår mening ses endast som ett komplement och icke som ersättning för gynnsammare avskrivningsregler.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att 1950 års skattelagssakkunniga måtte få i uppdrag att med förtursrätt utreda möjligheterna att i fråga om värdeminskningsavdrag å byggnader som ingår i rörelse avpassa beskattningsreglerna så att större värdeminskningsavdrag får göras under de första åren efter uppförandet.

Stockholm den 18 januari 1961

Gösta Darlin

Eric Nilsson
i Svalöv

Hans Nordgren
